

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1974-1975

28 NOVEMBER 1974.

WETSVOORSTEL

tot verbetering van de toekenningsvoorwaarden en verhoging van de bedragen van de aan minder-valide kinderen toegekende bijkomende kinderbijslag.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

In artikel 47 van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor werknemers wordt bepaald dat bij de eventuele leeftijdstoelage, aan ieder gehandicapt kind van minder dan 25 jaar oud een bijkomende bijslag wordt toegekend.

Deze bijkomende bijslag bedraagt, tegen indexcijfer 114,20 van de consumptieprijzen, 83,82 F per dag of 2 095,50 F per maand. Deze bedragen werden bij het koninklijk besluit van 5 oktober 1973 tot verhoging van bepaalde bedragen van kinderbijslagen voor werknemers aldus vastgesteld met uitwerking op 1 oktober 1973; tegen het indexcijfer 131,88 bedragen ze 115,10 F per dag en 2 877 F per maand.

De Koning bepaalt de wijze waarop het tekort of de vermindering van het fysisch of mentaal vermogen van het kind wordt vastgesteld, en de voorwaarden waaraan het kind moet voldoen.

Volgens de huidige reglementering moet het kind, om recht te hebben op deze bijkomende bijslag (behalve de voorwaarden die vereist zijn voor het verkrijgen en het behouden van het recht op gewone bijslag) een tekort of een vermindering van zijn fysisch of mentaal vermogen van ten minste 66 % hebben; dit tekort of deze vermindering van het vermogen wordt vastgesteld volgens het Belgisch officieel Barema van de invaliditeiten en wordt geconstateerd overeenkomstig de bepalingen van het koninklijk besluit van 18 december 1973 tot vaststelling van de wijze waarop de ongeschiktheid van sommige personen wordt vastgesteld voor de toepassing van de samengeordende wetten betreffende de kinderbijslag voor loonarbeiders.

De ondervinding heeft aangetoond dat, in tal van gevallen, aan het kind niet het vereiste grenspercentage wordt toegekend (en het derhalve op geen enkele bijkomende bij-

Chambre des Représentants

SESSION 1974-1975

28 NOVEMBRE 1974

PROPOSITION DE LOI

portant amélioration des conditions d'octroi et augmentation des montants des allocations familiales supplémentaires accordées aux enfants handicapés.

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

L'article 47 des lois coordonnées relatives aux allocations familiales des travailleurs salariés prévoit, en plus de l'éventuel supplément d'âge, l'octroi d'une allocation supplémentaire au profit de chaque enfant handicapé âgé de moins de 25 ans.

Cette allocation supplémentaire s'élève, à l'indice 114,20 des prix à la consommation, à 83,82 F par jour ou à 2 095,50 F par mois. Ces montants ont été fixés à ce niveau, avec effet au 1er octobre 1973, par l'arrêté royal du 5 octobre 1973 majorant certains taux d'allocations familiales pour travailleurs salariés; ils s'élèvent, à l'indice 131,88, à 115,10 F par jour et à 2 877 F par mois.

Le Roi détermine la manière dont est constatée l'insuffisance ou la diminution de la capacité physique ou mentale de l'enfant et les conditions auxquelles cet enfant doit satisfaire.

Aux termes de la réglementation actuelle, l'enfant doit, pour avoir droit à cette allocation supplémentaire (outre les conditions requises pour l'ouverture et le maintien du droit aux allocations ordinaires), être atteint à 66 % au moins d'une insuffisance ou d'une diminution de sa capacité physique ou mentale; cette insuffisance ou cette diminution de la capacité sont fixées suivant le barème officiel belge des invalidités et sont constatées conformément aux dispositions de l'arrêté royal du 18 décembre 1973 fixant le mode de constatation de l'incapacité de certaines personnes pour l'application des lois coordonnées relatives aux allocations familiales des travailleurs salariés.

L'expérience a permis de constater que, dans un certain nombre de cas, l'enfant ne se voit pas reconnaître le pourcentage limite requis (et ne peut donc bénéficier d'aucune

slag aanspraak kan maken) niettegenstaande zijn handicap een bijzondere sociale bescherming verantwoordt.

De bestaande regelen zijn op tal van punten veel te streng, onder meer daar waar ze een systeem opleggen van « alles of niets ».

Zij stemmen overigens niet meer overeen met de huidige oriëntatie van het sociaal beleid dat gevoerd wordt in het kader van de toekenning van geldelijke tegemoetkomingen ten gunste van minder-validen. Inderdaad, meer en meer wordt van het schatten van de handicap met traditionele percentages afgestapt om het te vervangen door meer eigen en beter geïndividualiseerde ramingscriteria. (Men denke onder meer in dat verband aan de criteria inzake toekenning van de tegemoetkoming voor hulp van derde, die, wat betreft de noodzakelijkheid van de hulp van een derde persoon en de graad van die behoefte, geschat wordt op basis van de volledige of gedeeltelijke onmogelijkheid van de minder-valide om de bijzonderste of eenvoudigweg de normale functies van het leven te vervullen, zonder bijstand of toezicht van een derde persoon.

Bovendien is het niet verantwoord het tekort of de vermindering van het fysisch of mentaal vermogen van een kind te meten aan de hand van het belgisch officieel Barema dat werd opgemaakt in functie van de arbeidsongeschiktheid van volwassen werknemers.

Deze diverse aspecten van de wetgeving dienen te worden herzien.

Dit wetsvoorstel is derhalve bedoeld de voorwaarden inzake toekenning van de bijkomende bijslag dermate te wijzigen dat die bijslag die voortaan zal kunnen toegekend aan minder-valide kinderen beneden de 25 jaar en wel door het invoeren van verschillende categorieën, gestructureerd volgens graad van handicap waarmee een verschillend bedrag van deze bijkomende bijslag overeenkomt, dat groter wordt naargelang de graad van handicap (gelijkaardig aan de sociale techniek die wordt aangewend voor het toekennen van de tegemoetkoming voor hulp van derde).

De bevoegdheid om de categorieën van handicap in functie van de belangrijkheid van deze laatste te bepalen, wordt aan de Koning toegewezen. De handicap zal moeten worden geraamd op grond van globale en specifieke criteria zonder noodzakelijkerwijze te worden vastgesteld in percentages (volgens de opvatting terzake van de Hoge Raad voor minder-validen, namelijk wat betreft het ramen van de graad van mentale achterlijkheid).

Er wordt voorgesteld, met uitwerking op 1 januari 1975, vier categorieën in te stellen welke met volgende maandbedragen overeenstemmen :

Categorie	Indexcijfer 114,20	Indexcijfer 131,88
I	2 550,— F	3 500 F (42 000 F per jaar).
II	2 185,— F	3 000 F (36 000 F per jaar).
III	1 092,65 F	1 500 F (18 000 F per jaar).
IV	728,45 F	1 000 F (12 000 F per jaar).

In het kader van de huidige wetgeving, hebben alleen de kinderen wier handicap ten minste 66 % bedraagt recht op bijkomende kinderbijslag, waarvan het bedrag eenvormig is vastgesteld op 2 877 F per maand of 34 524 F per jaar (indexcijfer 131,88).

Ten slotte wordt voorgesteld aan de Koning de bevoegdheid te verlenen om de voorwaarden te verbeteren waaronder de gewone kinderbijslag wordt behouden ten gunste van de in een beschutte werkplaats te werk gestelde minder-valide kinderen. Tevens is het aangewezen enerzijds het behoud van de gewone kinderbijslag niet meer afhankelijk te stellen van een forfaitair percentage maar wel van het feit

allocation supplémentaire), nonobstant le fait que son handicap justifie cependant une protection sociale particulière.

Les règles actuelles sont trop sévères sur bien des points, notamment en ce qu'elles imposent un système « tout ou rien ».

Elles ne correspondent d'ailleurs plus à l'orientation actuelle de la politique sociale menée dans le cadre de l'octroi d'allocations en espèces au profit des handicapés. En effet, on abandonne de plus en plus l'évaluation du handicap par des pourcentages traditionnels pour les remplacer par des critères d'évaluation plus appropriés et mieux individualisés. Ainsi, les critères d'octroi de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne s'apprécient, quant à la nécessité de l'aide d'une tierce personne et au degré de ce besoin, par rapport à l'impossibilité totale ou partielle du handicapé d'accomplir les fonctions essentielles ou simplement normales de la vie sans l'assistance ou la surveillance d'une tierce personne.

De plus, il ne se justifie pas d'apprécier l'insuffisance ou la diminution de la capacité physique ou mentale d'un enfant selon le barème officiel belge des invalidités, parce que celui-ci a été élaboré en fonction de l'incapacité de travail de travailleurs salariés adultes.

Il convient de porter remède à ces différents aspects de la législation.

La présente proposition de loi vise dès lors à modifier les conditions d'octroi de l'allocation supplémentaire, de manière à pouvoir désormais l'accorder aux enfants handicapés âgés de moins de 25 ans en créant différentes catégories, structurées selon le degré de handicap, auxquelles correspond un montant différent de cette allocation supplémentaire, croissant selon le degré de handicap (selon la technique sociale utilisée pour l'octroi de l'indemnité pour l'aide d'une tierce personne).

Le Roi se voit confier le pouvoir de déterminer les catégories de handicaps en fonction de l'importance de ceux-ci. Ce handicap devra être évalué sur la base de critères globaux et spécifiques, sans être nécessairement fixé en pourcentages (selon les conceptions développées en cette matière par le Conseil supérieur des Handicapés, notamment en ce qui concerne l'évaluation du degré d'arriération mentale).

Il est proposé d'instaurer, avec effet au 1er janvier 1975, quatre catégories, auxquelles correspondraient les montants mensuels suivants :

Catégorie	Indice 114,20	Indice 131,88
I	2 500,— F	3 500 F (42 000 F par an).
II	2 185,— F	3 000 F (36 000 F par an).
III	1 092,65 F	1 500 F (18 000 F par an).
IV	728,45 F	1 000 F (12 000 F par an).

Dans le cadre de la législation actuelle, seuls les enfants dont le handicap atteint 66 % au moins ont droit à des allocations familiales supplémentaires dont le montant est fixé uniformément à 2 877 F par mois ou 34 524 F par an (à l'indice 131,88).

Enfin, il est proposé de conférer au Roi le pouvoir d'améliorer les conditions dans lesquelles les allocations familiales ordinaires sont maintenues en faveur des enfants handicapés occupés en atelier protégé. Il s'indique en outre, d'une part, de ne plus subordonner le maintien des allocations familiales ordinaires à un pourcentage forfaitaire mais à l'appartenance à l'une des catégories telles qu'elles sont définies par

van te behoren tot een der categorieën zoals die anderzijds en in functie van de graad van de handicap door de Koning zijn bepaald, onder bepaalde voorwaarden, de cumulatie van kinderbijslag met tegemoetkomingen voor minder-validen niet meer te verbieden (overeenkomstig de wensen van de Hoge Raad voor minder-validen en het Beheerscomité van de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers).

De verbeteringen die voor die categorieën van rechthebbenden aldus worden aangebracht in de wetgeving betreffende het toekennen van kinderbijslag, maakt het mogelijk de minder-validen op een coherente wijze te beschermen.

Het is inderdaad zaak om de beoogde maatregelen samen te brengen, zowel op het niveau van de toekenningsvoorwaarden, van de modaliteiten in functie van de handicapsgraad en van de bedragen, van de sociale structuur die is uitgewerkt door het wetsvoorstel tot instelling van een gewaarborgd inkomen voor minder-validen, gewaarborgd inkomen voor minder-validen (waarvan de modaliteiten eveneens in functie van de handicapsgraad werden vastgesteld) waarvan de verhoging van de basisbedragen vanaf de leeftijd van 25 jaar, evenals de verhoging van de bedragen van de tegemoetkoming voor hulp van derde, het verlies van de bijkomende kinderbijslag vanaf die leeftijd compenseert.

Aldus wordt de sociale bescherming, die aan de minder-validen door de gemeenschap en de nationale solidariteit wordt verzekerd, gewaarborgd gedurende hun ganse bestaan.

De financiële weerslag van de beoogde maatregelen is ten laste van de regeling inzake kinderbijslag voor werknemers of van het Rijk, naargelang van de betrokken categorieën van rechthebbenden.

F. VAN ACKER.

WETSVOORSTEL

Artikel 1.

Artikel 47, eerste lid, van de samengeordende wetten betreffende kinderbijslag voor werknemers, gewijzigd bij het koninklijk besluit n° 7 van 18 april 1967, bij het koninklijk besluit van 12 november 1971 en bij het koninklijk besluit van 5 oktober 1973, wordt door de volgende bepaling vervangen :

« De bij in artikelen 40, 42, 50bis en 50ter bepaalde bedragen van de kinderbijslag worden, buiten de eventuele in artikel 44 bepaalde leeftijdsbijslag ten behoeve van ieder minder-valide kind van minder dan 25 jaar verhoogd met een bijkomende bijslag waarvan het bedrag respectievelijk 101,98 F per dag of 2 550 F per maand, 87,40 F per dag of 2 185 F per maand, 43,70 F per dag of 1 092,65 F per maand of 29,13 F per dag of 728,45 F per maand bedraagt, naargelang dat kind behoort tot de categorie I, II, III of IV, zoals die categorieën in functie van de handicapsgraad door de Koning zijn bepaald; ».

Art. 2.

In artikel 63, eerste lid, van dezelfde wetten, ingevoegd bij het koninklijk besluit n° 68 van 10 november 1967 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 30 september 1970, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

le Roi en fonction du degré de handicap et, d'autre part, de ne plus interdire, dans certaines conditions, le cumul entre les allocations familiales et les allocations pour handicapé (conformément aux vœux exprimés par le C. ... supérieur des Handicapés et le Comité de Gestion de l'Office national d'Allocations familiales pour Travailleurs salariés).

Les améliorations ainsi apportées à la législation relative à l'octroi d'allocations familiales à ces catégories de bénéficiaires permettent de réaliser une protection sociale cohérente en faveur des handicapés.

Il convient, en effet, de rassembler les mesures envisagées aussi bien au niveau des conditions d'octroi, des modalités en fonction du degré de handicap et des montants, de la structure sociale développée par la proposition de loi instituant un revenu garanti aux handicapés (dont les modalités ont également été fixées en fonction du degré de handicap) dont l'augmentation des montants de base à partir de 25 ans ainsi que l'augmentation des montants de l'allocation pour l'aide d'une tierce personne compensent la suppression des allocations familiales supplémentaires à partir de cet âge.

La protection sociale assurée aux handicapés par la collectivité et la solidarité nationale est ainsi garantie pendant leur existence entière.

L'incidence financière des mesures envisagées est à charge du régime des allocations familiales pour travailleurs salariés ou de l'Etat, selon les catégories de bénéficiaires.

PROPOSITION DE LOI

Article 1.

L'article 47, premier alinéa, des lois coordonnées relatives aux allocations familiales pour travailleurs salariés, modifié par l'arrêté royal n° 7 du 18 avril 1967, par l'arrêté royal du 12 novembre 1971 et par l'arrêté royal du 5 octobre 1973, est remplacé par les dispositions suivantes :

« En sus de l'éventuel supplément d'âge prévu à l'article 44, les taux des allocations familiales fixés par les articles 40, 42, 50bis et 50ter, sont majorés, pour chaque enfant handicapé de moins de 25 ans, d'une allocation supplémentaire dont le montant s'élève respectivement à 101,98 F par jour ou 2 550 F par mois, à 87,40 F par jour ou 2 185 F par mois, à 43,70 F par jour ou 1 092,65 F par mois ou à 29,13 F par jour ou 728,45 F par mois, selon que cet enfant appartient à la catégorie I, II, III ou IV, telles que ces catégories sont définies par le Roi en fonction du degré de handicap. »

Art. 2.

A l'article 63, premier alinéa, des mêmes lois, inséré par l'arrêté royal n° 68 du 10 novembre 1967 et modifié par l'arrêté royal du 30 septembre 1970, sont apportées les modifications suivantes :

1° het 2° wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 2° dat de bij artikel 62 bepaalde leeftijdsgrens heeft bereikt en minder dan 25 jaar is in de gevallen en onder de voorwaarden, bepaald door de Koning; ».

2° het 3° wordt vervangen door de volgende bepaling :

« 3° dat te werk gesteld wordt door een beschutte werkplaats als dusdanig opgericht door het Rijksfonds voor sociale reclassering van de minder-validen of in deze hoedanigheid erkend in uitvoering van artikel 48 of 144 van het koninklijk besluit van 5 juli 1963 betreffende de sociale reclassering van de minder-validen of indien het tijdelijk een tijdvak van wederaanpassing buiten die beschutte werkplaats volgt, in de gevallen en onder de voorwaarden, bepaald door de Koning; ».

Art. 3.

Deze wet treedt in werking de dag van haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad* en heeft uitwerking op 1 januari 1975.

14 november 1974.

F. VAN ACKER,
C. DEJARDIN,
H. BROUHON,
M. DEMETS,
G. BOEYKENS,
L. NAMECHE.

1° le 2° est remplacé par la disposition suivante :

« 2° dans les cas et dans les conditions déterminés par le Roi, s'il a atteint la limite d'âge fixée par l'article 62 et est âgé de moins de 25 ans; »

2° le 3° est remplacé par la disposition suivante :

« 3° dans les cas et dans les conditions déterminés par le Roi, s'il est occupé par un atelier protégé créé comme tel par le Fonds national de Reclassement social des Handicapés ou agréé en cette qualité en exécution de l'article 48 ou de l'article 144 de l'arrêté royal du 5 juillet 1963 concernant le reclassement social des handicapés, ou lorsqu'il poursuit temporairement une période de réadaptation hors de cet atelier protégé; ».

Art. 3.

La présente loi entre en vigueur le jour de sa publication au *Moniteur belge* et produit ses effets au 1er janvier 1975.

14 novembre 1974.